

התגיר לשמו של הקדוש ברוך הוא, לא לתחלתו בישראל שהם עצם, כמו שבארוهو כימי העז ימי עמי.

ויעוד, לא תלין נבלתו - זו נבלות הפה, על העז - זה לשון הרע, שחטא זה גורם שיטימות קדם ומנו, וזה כי קבור תקברנו. דבר אחר לא תלין נבלתו - זה יציר הרע, על העז - זו נשמת חיים, שמי שחיל אוטה, נאמר בו כי קבור תקברנו, ויתמות בעולם הזה ובעולם הבא, זה דין בחק מי שעובר על זה.

דבר אחר, לא תלין נבלתו על העז - זו נפש של חל שלא תראה לפניו הנטש היתריה, ובשבילה אמר למשה של נעליך מועל רגילד.

השני - הרג, הרג לנגב, ולגוזן ענש, ומושום זה הממשכן לחברו אריך להחזר לו משפונו בזמנ שאריך אותו, כיון שאין לו אחר, וזה שפטותיך השב תשיב לו את העבות, ונאמר בפסוק אחר אם חבל בחבל שלמת רעך עד בא השם תשיבנו לו, זה בנשמה של אדם מדרב, אם חבל בחבל נפש ורוח, שלמת רעך - זו הנשמה.

ואם חבל בחבל - תפליין של יד ותפלין של ראש, שלמת רעך - כסוי של מצוה, עד בא השם שנאמר בו כי שימוש ומגן יהו"ה אלה"ם, תשיבנו לו - קדם שיתפנס ממנו, שעליינו נאמר וזרחה לכם יראי שמי שימוש צדקה ומרפא בכנפייה. מה זה צדקה ? תפלה, ומרפא בכנפייה - יונה, ובנפי מצות ציצית, היא שמלאתו לעורו - עור התפלין,

הعز, חובה דא דעת נבלתו על העז דאיןון ישראאל. דבר אחר לא תלין וכמו, דא גייר לשמא דקודשא בריך הוא, לא תליא ביה בישראאל דאיןון עז, כמה אוקמודה (ישעה סה כב) כימי העז ימי עמי.

ויעוד לא תלין נבלתו, דא נבלות הפה, על העז דא לשנא בישא, דחויה דא גרים דימות קדם ז מגניה, ודאייה כי קבור תקברנו, דבר אחר לא תלין נבלתו, דא יציר הרע, על העז דא נשמת חיים, דמן דחלל בה אתרמר ביה כי קבור תקברנו, ויתמות בעולם דין ובעלמא דatty, דא אייה דיגיה בחק מאן דעבר על דא.

(דבר אחר לא תלין נבלתו על העז, דא נפשא רחול דלא תתחזיא קדם נפשא יתריא ובגינה אמר למשה (שמות ג) של נעליך מעל רגילד).

הנינא הרג, הרג לנגב, ולגוזן עונשא, ובгинן דא הממשכן לחבריה אריך למחר ליה משפוגיה בעידן האrik ליה, כיון דלית ליה אחרת, הדא הוא דכתיב (דברים כד י) השב תשיב לו את העבות ואותר בקראי אחרת (בבכה) אם חבל בחבל שלמת רעך עד בא השם תשיבנו לו, hei בנסחתא דבר נש ממלל, אם חבל בחבל נפשא ורוחא, שלמת רעך דא נשחתא.

ואם חבל בחבל תפליין דיד ותפלין דריש, שלמת רעך כסופיא דמצוה, עד בא השם, דאתמר ביה (קהלים פד י) כי שימוש ומגן יהו"ה אלה"ם, תשיבנו לו קדם דיתכנייש מניה, ועליה אתרמר (מלאכי ג) וזרחה לך לכם יראי שמי שימוש צדקה ומרפא בכנפייה, מאי צדקה אלותא, ומרפא בכנפייה בנפי מצוה דאיןון תפליין בנפי יונה, ובנפי מצות ציצית, היא שימוש נבלתו לעורו משבא דתפלין,

ואם אפה לא מחייב את הפטורים מלולו קדם שיתחכנס מפניהם השם, שהוא המקדוש ברוך הוא, שנאמר בו כי שם ומן יהו"ה אלהים, אך תחכנס מפק נשמהך, שנאמר בה כסאו בשם נגיד, מדקה גנגד מדקה, ומושום זה עד בא השם השם תשיבנו לו, לו - לעני, שהוא צדיק, ולשכינה שהיא עניה בಗלות, כשבא הלילה שהוא גלות, ומה תשיב השכינה? שעדי השם, שהוא המקדוש ברוך הוא, לא מאיר לה בגלות, שהוא הלילה, ונשארת בחשכה, ומשום זה ארכיכים ישראל להאיר לה בגלות אוור זיגר, שהוא תורה ומצוות, אוור הנשמה, ג"ר - נפש רוח, שם סימן ג"ר, בפי התפלין שתשיבם בהם השכינה בגלות, וכסוי של ציצית להתחערף בה במשבבה.

ומושום מה, אם אדם אינו מנימת פלין ואציזית, ומה היא תשיב בגנות? עליו נאמר אשרי משכיל אל דל בזים רעה ימלטה יהו"ה, ובזכות המצוות הללו יזרשים בני אדם שלשה קשרים, שהם נשמה ורוח ונפש, ובהם צדקה לקרה את ישראל העליון שיריד להאיר לשכינה באור הגלה, שהוא שם צדקה, ומרפא בכונפה, לישראל מהם בבית החלי בגנות, שצדקה היא השכינה העליונה, עליה נאמר מי ירפא לך, והוא עשרים וחמש עשרים וثمان אותיות של קריאת שמע שמע ערבית ושותית, וכן יורד לישראל לגאל את השכינה, אבל בימין מקים אותה ומרחם עליה. זהו שבתווב ובחסד עולם רחמתיך, ומושום זה, נשמה ורוח ונפש הם המשבב (משבב) של השכינה בגנות, ועל זה נאמר ושכוב בשלמותו וברקע, ומושום ועליה אמר (דברים כד י) ושכוב בשלמותו.

ואם אתה לא מחייב אילין בפניין ליה קדם דיתפניש מגיה שם שא דייה קודשא בריך הוא, אך אמר ביה כי שם ומן יהו"ה אלהים, וכי יתפניש מינך נשמהך, אך אמר ביה (תהלים פט לו) בסאו בשם נגיד, מדקה לקבל מדקה, ובגין דא עד בא השם תשיבנו לו, לו לעני דייה צדיק, ולשכינה דייה עניה בגנות, פד יתי ליליא דייה גנות, במא ישכוב (דף קמב ע"ב) שכינה, דודאי שם שא דייה קודשא בריך הוא לא נהיר לה בגנות, דייה ליליא, ואשתארת בחשוכה, ובגין דא צדיקין ישראל לאנהרא לה בגנות באור זיגר, דייה תורה ומצוות, אוור נשמהך, ג"ר נפש רוחא דאיןון סימן ג"ר, בפי דתפלין למשיב בהוא שכינה בגנות, וכטוויא דעתית לאעתפה ביה במשקבה.

ובגין דא אי בר נש לא אנח תפlein ואציזית, ומה ישכוב אידי בגנות, עלה אמר (תהלים מא ב) אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטה יהו"ה, ובזכות פקדין אלין ירתין בני נשא הלת קדרין, דאיןון נשמהך ורוחא ונפשא, ובהו צדקה למקרי ליישראל עלאה, דינחית לאנהרא בשכינה בנהורה דפורקנא, דייה שם צדקה, ומרפא בכונפה לישראל דאיןון בבי מרעה בגנות. צדקה איה שכינה עלה, וายה אמר (אייה ב י) מי ירפא לך, וายה כ"ה כ"ה אהרון דקירות שמע ערבית ושותית, וביה נחתא ליישראל למפרק שכינה, אבל בימין אוקים לה וرحم עלה, הדא הו דכתיב (ישעיה נד ח) ובחסד עולם רחמתיך, ובגין דא נשמהך ורוחא ונפשא איןון משכבה (משכונא) דשכינה בגנות, ועליה אמר (דברים כד י) ושכוב בשלמותו.